

Закон України
Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо податку на
виведений капітал

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13 – 17, ст. 112) такі зміни:

1. У підпункті 9.1.1 пункту 9.1 статті 9 слова “прибуток підприємств” замінити словами “виведений капітал/прибуток підприємств”.

2. У пункті 14.1 статті 14:

1) підпункт 14.1.13 доповнити підпунктами “г” та “г” такого змісту:

“г) товари, роботи, послуги, передані пов’язаній особі за договором, який передбачає виконання такою особою своїх зобов’язань щодо оплати в строки, що перевищують 24 місяці з моменту отримання товарів (робіт, послуг);

г) майно (в тому числі товари, необоротні активи), нестача яких виявлена під час інвентаризації, за умов, що їх балансова вартість (станом на момент проведення інвентаризації) перевищує 5 відсотків сукупної балансової вартості відповідної однорідної групи товарів, щодо яких проводиться інвентаризація (за винятком списання нестачі у межах норм природного убутку або пересортиці), та платник податку не звернувся до відповідних органів щодо порушення кримінальної справи або притягнення

винних осіб до відповідальності або не вжив заходів щодо стягнення у зв'язку з нестачею суми компенсації зі зберігача, страхової компанії тощо;”;

2) підпункт 14.1.49 викласти в такій редакції:

“14.1.49. дивіденди – платіж у грошовій формі та/або у формі, відмінній від грошової (в тому числі шляхом заліку зустрічних вимог, відступлення права або переведення боргу), що здійснюється юридичною особою – емітентом корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів власнику таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, на підставі письмового рішення про виплату дивідендів вищого органу управління юридичної особи, прийнятого відповідно до законодавства та установчих документів юридичної особи.

Для цілей оподаткування відповідно до розділу III до дивідендів прирівнюється також платіж у грошовій формі, що здійснюється юридичною особою на користь її засновника та/або учасника (учасників) у зв'язку з розподілом чистого прибутку (його частини);”

3) підпункт 14.1.71 викласти в такій редакції:

“14.1.71. звичайна ціна – грошовий вираз вартості майна (у тому числі товарів, необоротних активів), робіт (послуг), що визначається:

14.1.71.1. для робіт та послуг – на рівні ціни, визначеної в договорі;

14.1.71.2. для майна (в тому числі товарів, необоротних активів) – за такими правилами, в порядку їх черговості:

а) не нижче ціни придбання майна (товарів), а для необоротних активів – не нижче балансової (залишкової) вартості за даними бухгалтерського обліку, що склалася станом на початок звітного (податкового) періоду, протягом якого здійснюються операції продажу (відчуження), ліквідації таких необоротних активів. У разі неможливості визначення зазначених показників, а для цілей розділу III¹ також у разі придбання товарів у пов'язаної особи – резидента, використовуються правила підпункту “б” цього підпункту;

б) не нижче середньозваженої ціни продажу (відчуження) товарів, яка визначається шляхом ділення загальної суми доходу від продажу (відчуження) відповідного товару непов'язаним особам протягом останніх трьох місяців (включаючи місяць, в якому здійснений продаж), на кількість такого товару, від продажу якого (яких) був отриманий дохід. Середньозважена ціна продажу (відчуження) сезонного товару або товарів (робіт, послуг), ціна на які залежить від сезонного коливання споживчого попиту, за вибором платника податку визначається шляхом ділення загальної суми доходу, отриманого платником податку від продажу (відчуження) відповідного товару непов'язаним особам протягом відповідного (аналогічного) місяця попереднього року, на кількість такого товару, від продажу якого (яких) був отриманий дохід. Така середньозважена ціна коригується на індекс інфляції за попередні 12 місяців. Цей підпункт застосовується, якщо обсяг продажу товарів непов'язаним особам перевищує обсяг продажів товарів пов'язаним особам. У разі неможливості визначення зазначених показників використовуються правила підпункту «в» цього підпункту;

в) ціна, визначена на рівні виробничої собівартості, яка розрахована за правилами бухгалтерського обліку, в порядку, визначеному в обліковій політиці платника податку, або із застосуванням принципу витягнутої руки, відповідно до статті 39 цього Кодексу, але без подання звіту та підготовки документації.

Правила, встановлені підпунктами “а”, “б” та “в” цього підпункту, застосовуються послідовно в порядку їх черговості.

У разі якщо ціни (націнки) на товари підлягають державному регулюванню згідно із законодавством (в тому числі шляхом погодження тарифів регулятором), звичайною вважається ціна, встановлена відповідно до правил такого регулювання. Це положення не поширюється на випадки, коли встановлюється мінімальна ціна продажу або індикативна ціна. У такому разі

звичайною ціною вважається ціна, визначена сторонами договору, але не нижче за мінімальну або індикативну ціну.

Якщо під час здійснення операції обов'язковим є проведення оцінки, вартість об'єкта за такою оцінкою є підставою для визначення звичайної ціни для цілей оподаткування.

Під час проведення аукціону (публічних торгів) звичайною вважається ціна, яка склалася за результатами такого аукціону (публічних торгів), обов'язковість проведення якого (яких) передбачено законом.

Якщо постачання товарів здійснюється на підставі форвардного або ф'ючерсного контракту, звичайна ціна визначається на дату визначення ціни відповідно до такого контракту.

Якщо продаж (відчуження) товарів, у тому числі майна, переданого у заставу позичальником з метою забезпечення вимог кредитора, здійснюється у примусовому порядку згідно із законодавством, звичайною ціною є ціна, сформована під час такого продажу (відчуження).

Під час проведення перевірки платника податку контролюючий орган має право надати запит щодо відповідності вартості майна (в тому числі товарів, необоротних активів) рівню звичайної ціни, а платник податку зобов'язаний надати письмове пояснення щодо застосованого правила визначення звичайної ціни та інформацію щодо показників (даних та їх джерел), які були використані для цього.

Обов'язок доведення того, що вартість майна (в тому числі товарів, необоротних активів) не відповідає рівню звичайної ціни, покладається на контролюючий орган, який зобов'язаний доводити таку невідповідність виключно шляхом застосування правил, встановлених цим підпунктом Кодексу.

У разі відхилення договірної вартості майна (у тому числі товарів, необоротних активів) платника податків у бік збільшення або зменшення від звичайних цін в межах 20 відсотків таке відхилення не може бути підставою

для визначення (нарахування) податкового зобов'язання, коригування показників податкової звітності.

База оподаткування, визначена із застосуванням звичайних цін, використовується контролюючими органами для проведення розрахунку податкових зобов'язань за результатами проведення перевірки. Правила визначення звичайної ціни, передбачені цим підпунктом, не застосовуються для цілей статті 39 цього Кодексу”;

4) підпункт 14.1.121 викласти в такій редакції:

“14.1.121. неприбуткові підприємства, установи та організації – неприбуткові підприємства, установи та організації, які не є платниками податку на виведений капітал відповідно до підпункту 133.1.3 пункту 133.1 статті 133 цього Кодексу”;

5) абзац десятий підпункту 14.1.159 пункту 14.1 статті 14 викласти в такій редакції:

“сума отриманих у звітному періоді всіх кредитів (позик), поворотної фінансової допомоги, суми зобов'язань, що виникли за договорами фінансового лізингу, від однієї юридичної особи та/або від інших юридичних осіб, гарантованих однією юридичною особою, стосовно іншої юридичної особи перевищує суму власного капіталу більше ніж у 1,5 разу (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більше ніж у 5 разів). При цьому сума такого перевищення визначається як середнє арифметичне значень боргових зобов'язань (зобов'язання за будь-якими кредитами (позиками), поворотною фінансовою допомогою, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, включаючи нараховані, але не виплачені відсотки, штрафи та пеню) та власного капіталу на початок календарного року та кінець кварталу, протягом яких відбулось отримання таких кредитів (позик), поворотної фінансової допомоги, виникнення зобов'язань за договором фінансового лізингу. Під час розрахунку суми перевищення, не враховуються суми,

отримані від міжнародної фінансової організації, членом якої є Україна або щодо якої Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям чи резидентам.”;

б) доповнити підпунктом 14.1.165¹ такого змісту:

“14.1.165¹. податок, платник податку, оподаткування, операція для цілей розділу III¹ цього Кодексу – податок на виведений капітал, платник податку на виведений капітал, оподаткування податком на виведений капітал, операція, яка підлягає оподаткуванню;”;

7) підпункт 14.1.257 викласти в такій редакції:

“14.1.257. фінансова допомога – це:

сума коштів, передана (отримана) згідно з договорами дарування, іншими подібними договорами або без укладення таких договорів, у тому числі у вигляді благодійних внесків та пожертвувань;

поворотна фінансова допомога – сума коштів, передана (отримана) у користування за договором, який не передбачає нарахування процентів або надання інших видів компенсацій у вигляді плати за користування такими коштами, та є обов'язковою до повернення;

основна сума кредиту або позики, надана пов'язаній особі – нерезиденту, на строк, що перевищує 1 рік;

заборгованість за товари, роботи, послуги, поставлені платником податку на виведений капітал неплатнику податку на виведений капітал, прощена платником податку на виведений капітал;

сума різниці (додатне значення) між звичайною ціною майна, відчуженого платником податку на виведений капітал пов'язаній з ним фізичній особі, та ціною майна, визначеною сторонами угоди, за якою здійснюється відчуження майна;”.

3. У пункті 20.1 статті 20:

1) підпункт 20.1.21 після слів “усіх форм власності” доповнити словами “в тому числі квартальну та річну фінансову звітність платників податків”;

2) підпункт 20.1.44 викласти в такій редакції:

“20.1.44. здійснювати перевірку впливу контрольованих операцій, передбачених статтею 39 цього Кодексу, на показники фінансового результату, в тому числі фінансового результату, що визначається для цілей оподаткування. Для цілей розділу III проводити перевірку правильності та повноти визначення фінансового результату до оподаткування згідно з бухгалтерським обліком відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;”.

4. У пункті 39.1 статті 39:

1) підпункт 39.1.1 викласти в такій редакції:

“39.1.1 Платники податку, які здійснюють контрольовані операції, для цілей оподаткування зобов'язані визначати у фінансовому результаті показники цих операцій з дотриманням принципу “витягнутої руки”. Якщо фінансовий результат, відображений у фінансовій звітності платника податку, базується на показниках, які відрізняються від показників, визначених з дотриманням принципу “витягнутої руки”, то фінансовий результат, визначений з використанням показників, що були визначені з дотриманням принципу “витягнутої руки”, вважається фінансовим результатом, визначеним для цілей оподаткування.”;

2) підпункт 39.1.2 викласти в такій редакції:

“39.1.2. Фінансовий результат платника податку, який бере участь в одній чи декількох контрольованих операціях, вважається таким, що визначений на підставі контрольованих операцій, умови яких відповідають принципу “витягнутої руки”, якщо умови цих операцій не відрізняються від умов, що застосовуються між непов'язаними особами у співставних неконтрольованих операціях.”;

3) підпункт 39.1.3 викласти в такій редакції:

“39.1.3. Якщо умови в одній чи декількох контрольованих операціях відрізняються від умов, що застосовуються між непов'язаними особами у співставних неконтрольованих операціях, сума (вартісний еквівалент) перевищення фінансового результату, розрахованого відповідно до умов

контрольованої операції (контрольованих операцій), що відповідають принципу “витягнутої руки”, над фінансовим результатом, визначеним/отриманим платником податку у контрольованій операції (контрольованих операціях), підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал.”;

4) підпункт 39.1.4 після слів “податку на прибуток підприємств” доповнити словами “або податку на виведений капітал”.

5. У підпункті 39.2.1 пункту 39.2 статті 39:

1) підпункт 39.2.1.1 викласти в такій редакції:

“39.2.1.1. Контрольованими операціями визнаються.”;

2) абзац другий підпункту 39.2.1.2 викласти в такій редакції:

“держави (території), у яких ставка податку на прибуток підприємств (корпоративний податок або подібний чи по суті аналогічний податок) становить 13% або нижче.”;

3) абзац перший підпункту 39.2.1.3 викласти в такій редакції:

“39.2.1.3. Для контрольованих операцій з вивезення у митному режимі експорту та/або ввезення у митному режимі імпорту товарів, що мають біржове котирування, встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу “витягнутої руки” здійснюється за методом порівняльної неконтрольованої ціни.”;

4) в абзаці четвертому підпункту 39.2.1.3 слово “травня” замінити словом “жовтня”;

5) в абзаці шостому підпункту 39.2.1.3 слово “містить” замінити словами “буде містити”;

6) підпункт 39.2.1.4 викласти в такій редакції:

“39.2.1.4. Господарською операцією для цілей трансфертного ціноутворення є всі види операцій, договорів або домовленостей, документально підтверджених або непідтверджених, що можуть впливати на фінансовий результат платника податків, зокрема, але не виключно.”;

7) абзац перший підпункту 39.2.1.5 викласти в такій редакції:

“39.2.1.5. Якщо в ланцюгу господарських операцій між платником податків і його пов'язаною особою – нерезидентом, передбачених підпунктами 39.2.1.1, 39.2.1.2, 39.2.1.3 підпункту 39.2.1 цього пункту, право власності на предмет (результат) такої операції перш ніж перейти від платника податків до пов'язаної особи – нерезидента (у разі експортних операцій) або перш ніж перейти від пов'язаної особи – нерезидента до платника податків (у разі імпортних операцій) переходить до однієї або декількох непов'язаних осіб, така операція вважається контрольованою операцією між платником податків та його пов'язаною особою – нерезидентом, якщо ці непов'язані особи:”;

8) абзац четвертий підпункту 39.2.1.5 викласти в такій редакції:

“Для цілей цього підпункту під істотними функціями розуміються функції, які пов'язані особи не могли б виконати самостійно у своїй звичайній діяльності без залучення інших осіб та використання активів таких осіб. Під істотними активами розуміються активи, використання яких є необхідним під час здійснення таких операцій. Під істотними ризиками розуміються ризики, прийняття яких є обов'язковим для ділової практики таких операцій.”;

9) підпункт 39.2.1.7 викласти в такій редакції:

“39.2.1.7. Господарські операції, передбачені підпунктами 39.2.1.1, 39.2.1.3 і 39.2.1.5 підпункту 39.2.1 цього пункту, визнаються контрольованими, якщо обсяг господарських операцій платника податків з кожним контрагентом, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 10 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік.”.

6. У пункті 39.4 статті 39:

1) підпункт 39.4.3 викласти в такій редакції:

“39.4.3. Платники податків, що здійснюють контрольовані операції:

а) у яких річний дохід від будь-якої діяльності (визначений за правилами бухгалтерського обліку) за відповідний податковий (звітний) рік перевищує

150 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків), повинні складати та зберігати документацію з трансфертного ціноутворення за кожний звітний період;

б) у яких річний дохід від будь-якої діяльності (визначений за правилами бухгалтерського обліку) за відповідний податковий (звітний) рік не перевищує або дорівнює 150 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків), готують документацію з трансфертного ціноутворення на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику.”;

2) підпункт 39.4.4 викласти в такій редакції:

“39.4.4. На запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, платники податків подають документацію щодо контрольованих операцій, зазначених у запиті, яка повинна містити інформацію, зазначену у підпункті 39.4.6 цього пункту в строк:

протягом 30 календарних днів з дня отримання запиту для платників, зазначених у підпункті “а” підпункту 39.4.3 цього пункту;

протягом 60 календарних днів з дня отримання запиту для платників, зазначених у підпункті “б” підпункту 39.4.3 цього пункту.”;

3) у підпункті 39.4.5 пункту 39.4 статті 39 слово “травня” замінити словом “жовтня”;

4) доповнити підпунктом 39.4.10 такого змісту:

“39.4.10. Платники податку на виведений капітал, які здійснюють контрольовані операції зі сплати коштів (у вигляді процентів, комісій, інших подібних платежів, що пов’язані із залученням та/або використанням коштів, у тому числі штрафів та пені) за кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО, зобов’язаннями за договором фінансового лізингу, на які поширюються правила, передбачені підпунктом 137¹.1.1 пункту 137¹.1 статті 137¹ цього Кодексу, звільняються від обов’язку складання та подання документації із трансфертного ціноутворення щодо таких операцій на запит

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику.

За необхідності отримання контролюючим органом податкової інформації щодо контрольованих операцій, зазначених у цьому підпункті, контролюючий орган надсилає платнику податків письмовий запит в порядку, визначеному пунктом 73.3 статті 73 цього Кодексу.”.

7. У пункті 39.5 статті 39:

1) підпункт 39.5.2.15 викласти в такій редакції:

“39.5.2.15. Якщо за результатами перевірки виявлено, що умови контрольованої операції відрізняються від умов, що відповідають принципу "витагнутої руки", що призвело до заниження суми податку внаслідок неоподаткування різниці між фінансовим результатом, розрахованим відповідно до умов контрольованої (контрольованих) операцій, що відповідають принципу “витагнутої руки”, над фінансовим результатом, визначеним/отриманим платником податку, складається акт перевірки. Якщо такі порушення відсутні, складається довідка.”;

2) підпункт 39.5.2.16 викласти в такій редакції:

“39.5.2.16. У разі якщо за результатами перевірок, що не стосуються трансфертного ціноутворення, або платником податків самостійно вже були донараховані податкові зобов'язання на підставі коригування цін (визначення фінансового результату для цілей оподаткування) за такими операціями, або сплати податку, який виник внаслідок здійснення операцій, передбачених розділами III та III¹ цього Кодексу, суми донарахованих податкових зобов'язань за результатами такої перевірки та/або самостійного донарахування, або сплаченого податку у зв'язку із здійсненням оподаткованих операцій відповідно до розділів III та III¹ цього Кодексу, зараховуються в погашення нарахованих податків за результатами перевірки з питань дотримання платником податків принципу “витагнутої руки”.”;

3) абзац другий підпункту 39.5.2.17 викласти в такій редакції:

“Акт про результати перевірки з питань дотримання платником податків принципу “витягнутої руки” повинен містити документально підтвержені факти відхилення умов контрольованої операції від умов, що відповідають принципу “витягнутої руки”, обґрунтування того, що таке відхилення спричинило виникнення різниці між фінансовим результатом, визначеним/отриманим для цілей оподаткування, над фінансовим результатом, визначеним платником податку.”;

4) підпункт 39.5.4.2 викласти в такій редакції:

“39.5.4.2. Самостійне коригування є коригуванням платником податків ціни контрольованої операції шляхом розрахунку фінансового результату для цілей оподаткування відповідно до умов, за яких контрольована операція відповідала принципу “витягнутої руки”, над фінансовим результатом, визначеним/отриманим платником податку у контрольованій операції, та сплати податку з суми перевищення такого результату над сумою фінансового результату, визначеного платником податку у фінансовій звітності. Якщо фінансова звітність платником не подавалась, то вважається, що фінансовий результат, визначений платником податку, дорівнює 0.”.

8. У пункті 46.2 статті 46:

- 1) абзаци перший, другий та третій виключити;
- 2) в абзаці четвертому цифри “133.4” замінити цифрами “133.3”, після слова та цифри “статті 133” доповнити словом та цифрами “розділу III¹”.

9. У статті 49:

- 1) у пункті 49.2 абзац другий виключити;
- 2) у підпункті 49.18.2 пункту 49.18 після слів та цифр “протягом 40 календарних днів” доповнити словами та цифрами “(для податку на виведений капітал 60 календарних днів)”.

10. У пункті 57.1¹ статті 57 після слів “виплати дивідендів” доповнити словами “відповідно до розділу III цього Кодексу”.

11. В абзаці третьому пункту 92.1 статті 92 слово “звичайні” замінити словами “звичайну ціну, правила визначення якої встановлені цим Кодексом”.

12. У статті 133:

1) підпункт 133.1.3 пункту 133.1, підпункт 133.2.2 пункту 133.2, пункт 133.3 виключити;

2) пункт 133.4 викласти в такій редакції:

"133.4. Не є платниками податку на прибуток неприбуткові підприємства, установи, та організації, визначені в пункті 133¹.3 розділу III¹ цього Кодексу”.

13. У статті 140:

1) підпункт 140.5.1. пункту 140.5 викласти в такій редакції:

“140.5.1. при здійсненні контрольованих операцій у випадках, визначених статтею 39 цього Кодексу, на суму (вартісний еквівалент) перевищення фінансового результату, розрахованого відповідно до умов контрольованої операції (контрольованих операцій), що відповідають принципу “витягнутої руки”, над фінансовим результатом, визначеним/отриманим платником податку у контрольованій операції (контрольованих операціях). Норми цього підпункту застосовуються за результатами податкового (звітнього) року. ”;

2) підпункт 140.5.2. пункту 140.5 виключити.

14. Доповнити Кодекс розділом III¹ такого змісту:

“РОЗДІЛ III¹. ПОДАТОК НА ВИВЕДЕНИЙ КАПІТАЛ

Стаття 133¹ Платники податку

133¹.1. Платниками податку – резидентами є суб'єкти господарювання – юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами, крім юридичних осіб, визначених пунктами 133¹.3 та 133¹.4 цієї статті.

133¹.2. Платниками податку – нерезидентами є: юридичні особи, які утворені в будь-якій організаційно-правовій формі та звернулися до

контролюючого органу щодо реєстрації платником податку на виведений капітал за добровільним рішенням або у зв'язку з плануванням провадити діяльність, передбачену пунктом 141¹.2 статті 141¹ розділу III¹ цього Кодексу; або постійні представництва нерезидентів, які провадять діяльність на території України; за винятком установ та організацій, що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України, та їх представництв, та іноземних юридичних осіб – виконавців проектів (програм) міжнародної технічної допомоги з урахуванням такого:

133¹.2.1. платник податку – нерезидент до початку здійснення операцій, передбачених пунктом 141¹.2 статті 141¹ розділу III¹ цього Кодексу, а постійне представництво до початку своєї господарської діяльності, стає на облік в контролюючому органі в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Порядок ведення реєстру платників податків – нерезидентів встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Платник податку – нерезидент (в тому числі постійне представництво) включаються до Реєстру платників податку на виведений капітал з установленням ознаки нерезидент.

Нерезиденти, що діють відповідно до положень Рамкової угоди між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку стосовно діяльності Чорнобильського фонду “Укриття” в Україні та Угоди про грант (Проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку як Розпорядником коштів, наданих згідно з Грантом з Рахунка ядерної безпеки, Урядом України та Чорнобильською атомною електростанцією, можуть провадити свою господарську діяльність без реєстрації у контролюючому органі;

133¹.2.2. платник податку – нерезидент (в тому числі постійне представництво), який розпочав здійснення операцій, передбачених пунктом 141¹.2 статті 141¹ розділу III¹ цього Кодексу (яке розпочало свою

господарську діяльність) до реєстрації в контролюючому органі, подає податкову звітність за відповідний податковий (звітний) період з податку на виведений капітал з визначенням суми податкових зобов'язань, які платник податку – нерезидент (постійне представництво) повинен був би сплатити за умов своєчасної реєстрації, без врахування сум, які були сплачені резидентом відповідно до підпункту 133¹.2.3 цього пункту;

133¹.2.3. платник податку – резидент, який укладає з нерезидентом договір, на підставі якого будуть здійснюватися операції, передбачені пунктом 141¹.2 статті 141¹ розділу III¹ цього Кодексу, повинен пересвідчитись, чи виконав нерезидент вимоги статті 141¹ розділу III¹ цього Кодексу до моменту укладання договору. Достатнім підтвердженням виконання нерезидентом таких вимог є наявність інформації щодо такого нерезидента в реєстрі платників податку на виведений капітал. У разі якщо нерезидент не виконав таких вимог, платник податку – резидент зазначає про це в договорі з нерезидентом;

133¹.2.4. платник податку – нерезидент (в тому числі постійне представництво), який реєструється платником податку на додану вартість, одночасно реєструється контролюючим органом платником податку на виведений капітал незалежно від видів діяльності, які він здійснює на території України. Така реєстрація здійснюється контролюючим органом автоматично на підставі документів щодо реєстрації платником податку на додану вартість, з наступним повідомленням платника податку – нерезидента про таку реєстрацію.

133¹.3. Не є платниками податку неприбуткові підприємства, установи та організації у порядку та на умовах, встановлених цим пунктом.

133¹.3.1. Неприбутковим підприємством, установою та організацією є підприємство, установа та організація (далі – неприбуткова організація), що одночасно відповідає таким вимогам:

а) утворена та зареєстрована в порядку, визначеному законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації;

б) установчі документи якої (або установчі документи організації вищого рівня, на підставі яких діє неприбуткова організація відповідно до закону) містять заборону розподілу отриманих доходів (коштів та/або майна) або їх частини серед засновників (учасників), членів такої організації, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб. Для цілей цього абзацу не вважається розподілом отриманих доходів (коштів та/або майна) фінансування видатків, визначених підпунктом 133¹.3.2 цього пункту;

в) установчі документи якої (або установчі документи організації вищого рівня, на підставі яких діє неприбуткова організація відповідно до закону) передбачають передачу коштів та/або майна одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зарахування до доходу бюджету у разі припинення юридичної особи (у результаті її ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення). Положення цього абзацу не поширюється на об'єднання та асоціації об'єднань співвласників багатоквартирних будинків;

г) внесена контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій.

Положення підпунктів “б”, “в” цього підпункту щодо вимог наявності установчих документів не поширюються на бюджетні установи.

Зареєстровані установи та організації (новостворені), які подали в установленому порядку документи для внесення до Реєстру неприбуткових установ та організацій під час або протягом 10 днів з дня державної реєстрації та які за результатами розгляду цих документів внесені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, для цілей оподаткування вважаються неприбутковими організаціями з дня їх державної реєстрації.

133¹.3.2. Кошти та/або майно неприбуткової організації використовуються виключно для фінансування видатків на утримання такої

неприбуткової організації, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її установчими документами.

Кошти та/або майно неприбуткових релігійних організацій використовуються також для провадження неприбуткової (добродійної) діяльності, передбаченої законом для релігійних організацій, у тому числі надання гуманітарної допомоги, провадження благодійної діяльності, милосердя.

133¹.3.3. У разі недотримання неприбутковою організацією вимог, визначених цим пунктом, така неприбуткова організація зобов'язана подати у строк, визначений для місячного податкового (звітнього) періоду, звіт про використання доходів (коштів та/або майна) неприбуткової організації за період з початку року (або з початку визнання організації неприбутковою в установленому порядку, якщо таке визнання відбулося пізніше) по останній день місяця, в якому вчинено таке порушення, та зазначити і сплатити суму самостійно нарахованого податкового зобов'язання з податку на виведений капітал. Податкове зобов'язання розраховується виходячи із суми операції (операцій) нецільового використання коштів та/або майна. Така неприбуткова організація виключається контролюючим органом з Реєстру неприбуткових установ та організацій та вважається платником податку на виведений капітал для цілей оподаткування з першого дня місяця, що настає за місяцем, у якому вчинено таке порушення, з одночасним автоматичним включенням такої організації до реєстру платників податку на виведений капітал.

За період з першого дня місяця, що настає за місяцем, у якому вчинено таке порушення, така неприбуткова організація зобов'язана щокварталу подавати до контролюючого органу податкову декларацію з податку на виведений капітал, сплачувати податок у строк, визначений для квартального періоду.

133¹.3.4. Встановлення контролюючим органом відповідно до норм цього Кодексу факту використання неприбутковою організацією коштів

та/або майна для цілей інших, ніж передбачені підпунктом 133¹.3.2 цього пункту, є підставою для виключення такої організації з Реєстру неприбуткових установ та організацій і нарахування податкового зобов'язання з податку на виведений капітал, штрафних санкцій і пені відповідно до норм цього Кодексу. Податкові зобов'язання, штрафні санкції і пеня нараховуються, починаючи з першого числа місяця, в якому вчинено таке порушення.

133¹.3.5. Порядок ведення Реєстру неприбуткових установ та організацій, включення неприбуткових підприємств, установ та організацій до Реєстру та виключення з Реєстру встановлює Кабінет Міністрів України.

133¹.3.6. До неприбуткових організацій, що відповідають вимогам цього пункту і не є платниками податку, зокрема, можуть бути віднесені:

- а) бюджетні установи;
- б) громадські об'єднання, політичні партії, творчі спілки, релігійні організації, благодійні організації, пенсійні фонди;
- в) спілки, асоціації та інші об'єднання юридичних осіб;
- г) житлово-будівельні кооперативи (з першого числа місяця, що настає за місяцем, в якому відповідно до закону здійснено прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом житлового будинку і такий житловий будинок споруджувався або придбавався житлово-будівельним (житловим) кооперативом), дачні (дачно-будівельні), садівничі та гаражні (гаражно-будівельні) кооперативи (товариства);
- г) об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, асоціації об'єднань власників жилих будинків;
- д) професійні спілки, їх об'єднання та організації профспілок, а також організації роботодавців та їх об'єднання;
- е) сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи, кооперативні об'єднання сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів;
- є) інші юридичні особи, діяльність яких відповідає вимогам цього пункту.

133¹.3.7. Для неприбуткових організацій, які відповідають вимогам цього пункту та внесені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, встановлюється річний податковий (звітний) період, крім випадків, передбачених підпунктом 133¹.4.3 цього пункту.

133¹.4. Не є платниками податку суб'єкти господарювання, що застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначені главою 1 розділу XIV цього Кодексу, за винятком випадків здійснення операцій з нерезидентом – неплатником податку на виведений капітал, які є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до пункту 134¹.1 статті 134¹ розділу III¹ цього Кодексу. Такі операції суб'єктів господарювання, що застосовують спрощену систему оподаткування, оподатковуються за правилами, передбаченими статтею 39 та розділом III¹ цього Кодексу. У відносинах з платниками податку на виведений капітал така особа, що застосовує спрощену систему оподаткування, вважається неплатником податку на виведений капітал.

133¹.5. Національний банк України здійснює розрахунки з Державним бюджетом України відповідно до Закону України “Про Національний банк України”.

Стаття 134¹. Об'єкт оподаткування

134¹.1. Об'єктом оподаткування є операції, до яких відносяться виключно:

134¹.1.1. Операції з виведення капіталу:

а) виплата дивідендів неплатнику податку в сумі, визначеній за правилами статті 136¹ розділу III¹ цього Кодексу;

б) виплата у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі з повернення (виплати) внесків власнику корпоративних прав у сумі, що визначається за правилами статті 136¹ розділу III¹ цього Кодексу;

в) виплата у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі, яка здійснюється державним некорпоративним, казенним або комунальним підприємством на користь відповідно держави або органу місцевого

самоврядування у зв'язку із спрямуванням частини чистого прибутку такого підприємства в порядку та строки, встановлені у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України або органами місцевого самоврядування, в сумі, визначеній за правилами статті 136¹ розділу III¹ цього Кодексу.

134¹.1.2. Операції, прирівняні до операцій з виведення капіталу:

а) виплата процентів (в тому числі тих, що були включені до суми основного боргу (тіла кредиту)), комісій, інших подібних платежів, що пов'язані із залученням та/або використанням коштів, в тому числі штрафів та пені, нерезидентам, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, або пов'язаній особі – нерезиденту за будь-якими кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язаннями за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями в сумі, визначеній за правилами статті 137¹ розділу III¹ цього Кодексу;

б) виплата коштів, які перераховуються страховиками або іншими резидентами на користь нерезидентів у межах договорів страхування або перестрахування ризиків, включаючи страхові платежі в сумі, визначеній за правилами статті 137¹ цього Кодексу;

в) виплата фінансової допомоги неплатнику податку в сумі, визначеній за правилами статті 137¹ розділу III¹ цього Кодексу;

г) передача майна неплатнику податку без висування вимог щодо компенсації його вартості (в тому числі безоплатно надані товари, роботи, послуги) в сумі, визначеній за правилами статті 137¹ розділу III¹ цього Кодексу;

г) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі неприбутковою організацією для цілей інших, ніж передбачені підпунктом 133¹.3.2 пункту 133¹.3 статті 133¹ розділу III¹ цього Кодексу;

д) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі у зв'язку з вкладенням в об'єкти інвестицій, які знаходяться

за межами території України, в сумі, визначеній за правилами статті 137¹ розділу III¹ цього Кодексу;

е) виплата коштів та/або передача вартості майна платником податку – резидентом, який провадить діяльність від імені, за рахунок та за дорученням нерезидента, на користь такого нерезидента в межах відповідного договору комісії, доручення, агентського договору чи аналогічних договорів, в сумі, визначеній за правилами статті 137¹ розділу III¹ цього Кодексу;

є) виплата роялті неплатнику податку в сумі, визначеній за правилами статті 137¹ розділу III¹ цього Кодексу;

ж) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі у зв'язку з внесенням до статутного капіталу або в спільну діяльність, в довірче управління, якщо отримувачем таких коштів та/або майна є особа – неплатник податку;

з) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі у зв'язку з придбанням товарів, робіт, послуг у неплатника податку – пов'язаної особи, що перебуває на спрощеній системі оподаткування;

і) господарські операції, які визнаються контрольованими відповідно до статті 39 цього Кодексу, якщо їх умови не відповідають принципу “витягнутої руки”, в сумі, визначеній за правилами статті 138¹ розділу III¹ цього Кодексу.

Стаття 135¹. База оподаткування

135¹.1. Базою оподаткування є грошове вираження об'єкта оподаткування, розрахованого за правилами, визначеними цим розділом Кодексу. У разі здійснення операцій, які є об'єктом оподаткування, у формі, відмінній від грошової, базою оподаткування є вартість такої виплати, визначена на рівні звичайної ціни.

Стаття 136¹. Визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій з виведення капіталу

136¹.1. База оподаткування операцій з виведення капіталу визначається як сума:

136¹.1.1. дивідендів, які виплачуються на користь неплатника податку у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі, за винятком:

а) дивідендів, які нараховуються на користь засновника/власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв), за умови, що таке нарахування жодним чином не змінює пропорцій (часток) участі всіх засновників (власників) у статутному капіталі емітента та в результаті якого збільшується статутний капітал емітента на сукупну номінальну вартість нарахованих дивідендів;

б) платежу підприємств та організацій, які засновані громадськими організаціями інвалідів і є їх повною власністю, на користь свого засновника, де протягом попереднього податкового (звітного) періоду кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці;

136¹.1.2. коштів та/або вартості майна, які повертаються (яке повертається) або виплачуються (у зв'язку з виходом із складу учасників або акціонерів) власнику корпоративних прав – неплатнику податку, емітованих юридичною особою, що є платником податку – резидентом, у тому числі у зв'язку з повною і кінцевою ліквідацією такої юридичної особи – емітента в сумі, що перевищує:

а) вартість внеску, здійсненого засновником та/або власником до статутного капіталу юридичної особи, що є платником податку з числа резидентів. Вартість внеску до статутного капіталу, здійсненого за рахунок дивідендів, які нараховуються на користь засновника та/або власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв), без фактичної виплати на користь засновника та/або власника, для цілей застосування цієї норми вважається (визначається) такою, що дорівнює нулю. Якщо внесок був

здійснений у формі, відмінній від грошової (крім випадку нарахування дивідендів на користь засновника та/або власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв)), то вартість такого внеску визначається на рівні звичайної ціни на момент здійснення внеску; в іншому випадку вважається, що вартість такого внеску дорівнює нулю; та/або

б) вартість придбання акцій (часток, паїв). Вартість придбання акцій (часток, паїв) враховується для розрахунку суми перевищення лише в тому разі, якщо розрахунки між сторонами купівлі-продажу, іншого відчуження таких акцій (часток, паїв) здійснювались на території України. Якщо розрахунки між сторонами купівлі-продажу, іншого відчуження акцій (часток, паїв) здійснювались не на території України та без врахування такої операції для цілей цього податку та/або податку на доходи фізичних осіб в Україні, то вважається, що вартість їх придбання дорівнює нулю;

136¹.1.3. платежів у грошовій формі та/або відмінній від грошової форми, які здійснюються державним некорпоративним, казенним чи комунальним підприємством на користь відповідно держави або органу місцевого самоврядування у зв'язку з розподілом частини прибутку такого підприємства, якщо такі виплати не були оподатковані у зв'язку зі здійсненням операції з виплати дивідендів;

136¹.1.4. коштів та/або вартості майна, які сплачуються (повертаються) в межах спільної діяльності та/або довірчого управління неплатнику податку – власнику коштів та/або майна, наданих (наданого) в спільну діяльність та/або довірче управління, в сумі, що перевищує суму коштів та/або вартість майна, наданих (наданого) в спільну діяльність та/або довірче управління.

Стаття 137¹. Визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій з виплати прирівняних до виведеного капіталу платежів

137¹.1. База оподаткування операцій з виплати прирівняних до виведеного капіталу платежів визначається як сума:

137¹.1.1. коштів, сплачених протягом податкового (звітнього) кварталу на виконання боргових зобов'язань (за будь-якими кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями за кожним окремим договором у вигляді процентів (в тому числі тих, що були включені до суми основного боргу (тіла кредиту)), комісій, інших подібних платежів, що пов'язані із залученням та/або використанням коштів, в тому числі штрафів та пені):

а) пов'язаній особі – нерезиденту або;

б) пов'язаній особі – нерезиденту, якщо сукупна сума боргових зобов'язань (зобов'язання за будь-якими кредитами (позиками), поворотною фінансовою допомогою, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, включаючи нараховані але несплачені відсотки, штрафи та пені), перед всіма пов'язаними особами-нерезидентами перевищує суму власного капіталу більше ніж у 3,5 разу (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більше ніж у 10 разів).

Таке перевищення визначається за наслідками податкового (звітнього) року як середнє арифметичне значень боргових зобов'язань (зобов'язання за будь-якими кредитами (позиками), поворотною фінансовою допомогою, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, включаючи нараховані, але несплачені відсотки, штрафи та пеню) та власного капіталу на початок та кінець кожного кварталу календарного року, протягом якого відбулось отримання таких кредитів (позик), поворотної фінансової допомоги, виникнення зобов'язань за договором фінансового лізингу. Під час розрахунку суми перевищення не враховуються суми, отримані від міжнародної фінансової організації, членом якої є Україна, або щодо якої Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям чи резидентам.

в) нерезидентам, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

137¹.1.2. коштів, що перераховуються страховиками або іншими резидентами на користь нерезидентів у межах договорів страхування або перестрахування ризиків, включаючи страхові платежі (страхові внески, страхові премії), за винятком суми коштів, що перераховуються у межах договорів страхування або перестрахування ризику, укладених безпосередньо із страховиками та перестраховиками – нерезидентами, рейтинг фінансової надійності (стійкості) яких відповідає вимогам, установленим державним органом, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (у тому числі через або за посередництвом перестрахових брокерів, які в порядку, визначеному такою національною комісією, підтверджують, що перестрахування здійснено в перестраховика, рейтинг фінансової надійності (стійкості) якого відповідає вимогам, установленим зазначеною національною комісією);

137¹.1.3. вартості майна, наданого неплатнику податку без висування вимог щодо компенсації його вартості (в тому числі безоплатно надані товари, роботи, послуги), за винятком:

а) наданого неприбутковим організаціям, оподаткування операцій з якими регулюється нормами підпункту 137¹.1.5 статті 137¹ цього Кодексу;

б) розповсюдженого платником податку під час проведення рекламних (маркетингових) заходів та за умови, якщо звичайна ціна одиниці товару, робіт, послуг, що використовуються в рекламному (маркетинговому) заході як окрема одиниця розповсюдження, не перевищує розміру одного прожиткового мінімуму на одну особу, встановленого на 1 січня відповідного податкового (звітного) року;

в) оподаткованого податком на доходи фізичних осіб, яка не включається до оподатковуваного доходу фізичної особи та/або не оподатковується відповідно до розділу IV цього Кодексу;

г) переданого у вигляді обов'язків за договором переведення боргу;

137¹.1.4. фінансової допомоги, наданої платником податку неплатнику податку, яка не підлягає поверненню або надана пов'язаній особі, або надана непов'язаній особі та залишається неповернутою протягом 12 календарних місяців, починаючи з місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, протягом якого була видана сума фінансової допомоги, за винятком:

а) суми фінансової допомоги, наданої неприбутковим організаціям, оподаткування операцій з якими регулюється нормами підпункту 137¹.1.5 статті 137¹ цього Кодексу;

б) суми фінансової допомоги, яка підлягає поверненню, наданої відповідно до положень колективного договору або за рішенням вищого органу управління платника податку фізичній особі, яка перебуває в трудових відносинах з платником податку та не є пов'язаною з таким платником податку особою. Зазначене виключення не застосовується, якщо фінансова допомога залишається неповернутою на момент припинення трудових відносин фізичної особи з платником податку;

в) суми фінансової допомоги, яка була оподаткована податком на доходи фізичних осіб або яка не включається до оподатковуваного доходу фізичної особи та/або не оподатковується відповідно до розділу IV цього Кодексу;

г) суми заборгованості за товари, роботи, послуги, поставлені платником податку неплатнику податку – резиденту фізичній особі, прощеної платником податку, якщо платник податку повідомив контролюючий орган про таке прощення;

137¹.1.5. фінансової допомоги та/або вартості безплатно наданих платником податку товарів, робіт, послуг протягом податкового (звітного) року неприбутковим організаціям, які визначені пунктом 133¹.3 статті 133¹ цього Кодексу, в розмірі, що перевищує 0,5 відсотків суми чистого доходу від реалізації товарів (робіт, послуг), відображених у фінансовій звітності платника податку за попередній податковий (звітний) рік, а для банків – в обсязі, що перевищує 0,5 відсотка доходу від операційної діяльності, за

винятком наданої (наданих) платником податку, який заснований громадськими організаціями інвалідів і є їх повною власністю, на користь свого засновника (своїх засновників), якщо в такого платника податку протягом попереднього податкового (звітного) періоду кількість інвалідів, які мають основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці такого платника податку;

137¹.1.6. коштів та/або вартості майна неприбуткової організації, використаних (використаного) з порушенням вимог підпункту 133¹.3.2 пункту 133¹.3 статті 133¹ цього Кодексу;

137¹.1.7. коштів та/або вартості майна, перерахованих (переданого) у зв'язку з вкладенням в об'єкти інвестицій (створення юридичних осіб за кордоном; відкриття філій, інших відокремлених підрозділів платника податку за кордоном; створення та/або утримання постійного місця діяльності, через яке повністю або частково проводиться господарська діяльність платника податку за кордоном; придбання майна, в тому числі (але не виключно) корпоративних прав та цінних паперів іноземних емітентів, прав власності на нерухоме майно, розташоване за межами України), які знаходяться за межами території України (будь-яке майно, в тому числі необоротні активи, нематеріальні активи, корпоративні права, цінні папери та їх похідні), придбання робіт, послуг за винятком:

а) перерахування коштів для утримання власних некомерційних представництв за кордоном, через які не проводиться повністю або частково господарська діяльність платника податку, згідно з їх кошторисом витрат (крім придбання за кордоном нерухомого майна). Порядок здійснення вищезазначених операцій визначається нормативними документами Національного банку України;

б) оплата членських (вступних) внесків до іноземних (міжнародних) організацій та установ, у сумі, що не перевищує на одну організацію 200 розмірів прожиткового мінімуму на одну особу, встановленій на 1 січня відповідного податкового (звітного) року або в сумі, що перевищує зазначений розмір за умови сплати внеску до організації, членом якої є Україна;

в) придбання майна, в тому числі необоротних активів, робіт (послуг), якщо воно імпортується (ввозиться) на територію України або платник податку отримує результати робіт (послуг) протягом 360 днів (або в інші строки, передбачені індивідуальною ліцензією Національного банку України), з дня перерахування коштів (в тому числі отриманих за договором комісії, доручення або інших аналогічних підставах) за кордон в оплату їх придбання, а також придбання товарів, в тому числі необоротних активів, робіт (послуг) з метою їх подальшого продажу за кордоном виключно за умови, що зарахування коштів від такого подальшого продажу на рахунки, відкриті в українських банках, здійснюється протягом 360 днів з дня перерахування коштів за кордон в оплату їх придбання;

137¹.1.8. коштів та/або вартості майна, перерахованих (переданих) платником податку – резидентом, який здійснює діяльність за рахунок та за дорученням нерезидента, на користь такого нерезидента в межах відповідного договору комісії, доручення, агентського договору чи аналогічних договорів, за винятком:

а) суми коштів та/або вартості майна, які були надані (було надане) нерезидентом для виконання договору та повертаються нерезиденту (або уповноваженій таким нерезидентом особі);

б) вартості майна, яке було закуплено за дорученням та за рахунок нерезидента за кошти, отримані безпосередньо для здійснення такої закупки;

в) суми коштів від продажу майна (за винятком корпоративних прав та цінних паперів), наданого нерезидентом для продажу, за винятком

випадків, коли діяльність платника податку –резидента створює постійне представництво нерезидента;

г) суми коштів, яка дорівнює вартості цінних паперів або корпоративних прав, яка була сплачена нерезидентом (безпосередньо або через повірену особу) під час їх придбання (в тому числі вартість внеску);

г) суми коштів третіх осіб, які перераховуються банками у зв'язку з переказом коштів та/або при здійсненні розрахунково-касових операцій з використанням спеціальних платіжних засобів, на користь будь-яких осіб (в т.ч. міжнародних платіжних систем, міжнародних систем переказу коштів тощо);

137¹.1.9. роялті, сплаченого нерезиденту протягом податкового (звітного) року: в обсязі, що перевищує суму доходів від роялті, збільшену на 4 відсотки чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за даними фінансової звітності за рік, що передує звітному (без врахування доходу від роялті), а для банків – в обсязі, що перевищує 4 відсотки доходу від операційної діяльності (за вирахуванням податку на додану вартість та доходу від роялті) за рік, що передує звітному; для суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у сфері телебачення і радіомовлення відповідно до Закону України “Про телебачення і радіомовлення” – в обсязі, що перевищує суму доходів від роялті, збільшену на 8 відсотків чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за даними фінансової звітності за рік, що передує звітному (без врахування доходу від роялті). Застосування норм цього підпункту здійснюється без врахування суми роялті, яка оподатковується відповідно до підпункту 137¹.1.10 пункту 137¹.1 статті 137¹ цього Кодексу. Для новостворених платників податку на виведений капітал, у яких відсутній фінансовий звіт за попередній звітний рік, 4% (8%) розраховується за даними фінансової звітності за поточний рік;

137¹.1.10. роялті, сплаченого на користь:

а) нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

б) нерезидента щодо об'єктів, права інтелектуальної власності щодо яких вперше виникли у резидента України. У разі виникнення розбіжностей між контролюючим органом та платником податку стосовно визначення особи, у якої вперше виникли (були набуті) права інтелектуальної власності на об'єкт інтелектуальної власності, такі контролюючі органи зобов'язані звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, для отримання відповідного висновку;

в) нерезидента, який не підлягає оподаткуванню стосовно роялті в державі, резидентом якої він є;

137¹.1.11. коштів та/або вартість майна, виплачених (переданого) як внесок засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи – неплатника податку резидента; як внесок у спільну діяльність особи – неплатнику податку; в довірче управління особі – неплатнику податку;

137¹.1.12. коштів та/або вартість майна, виплачених (переданого) у зв'язку з придбанням товарів, робіт, послуг у неплатника податку – пов'язаної особи - резидента, що перебуває на спрощеній системі оподаткування;

Стаття 138¹. Порядок визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій, прирівняних до виведення капіталу, якщо їх умови не відповідають принципу “витягнутої руки”

138¹.1. У разі здійснення платником податків контрольованих операцій, умови яких не відповідають принципу “витягнутої руки”, база оподаткування визначається як сума (вартісний еквівалент) перевищення фінансового результату, розрахованого відповідно до умов контрольованої (контрольованих) операції (операцій), що відповідають принципу “витягнутої руки”, над фінансовим результатом, визначеним/ отриманим платником податку у контрольованій (контрольованих) операції (операціях).

Стаття 139¹. Ставка податку

139¹.1. Ставка податку становить:

139¹.1.1. 5 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами підпункту а) підпункту 137¹.1.1 пункту 137¹.1 статті 137¹ розділу III¹ цього Кодексу;

139¹.1.2. 15 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами статті 136¹ розділу III¹ цього Кодексу;

139¹.1.3. 20 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами статті 137¹ та статті 138¹ (за винятком підпункту а) підпункту 137¹.1.1 пункту 137¹.1 статті 137¹) розділу III¹ цього Кодексу.

Стаття 140¹. Порядок обчислення податку на виведений капітал та спеціальні правила щодо запобігання уникненню від оподаткування

140¹.1. Платники податку самостійно визначають суми податку, що підлягають сплаті. Обов'язок щодо нарахування та сплати податку виникає у платника податку у випадку здійснення операції, що є об'єктом оподаткування цим податком, незалежно від того, на яких підставах (право власності, довірче управління, спільна діяльність, реалізація заставленого майна, управління фондом, виконання доручення тощо) платник податку розпоряджається коштами або товарами (роботами, послугами), які використовуються в таких операціях. Якщо оподаткування операції передбачено одночасно двома і більше пунктами та/або підпунктами цього розділу, така операція оподатковується один раз за максимальною базою оподаткування. У випадку здійснення оподаткованої операції в негрошовій формі або відчуження майна пов'язаній з платником податку фізичній особі платник податку зобов'язаний самостійно перевірити відповідність ціни договору звичайній ціні та визначити базу оподаткування на рівні звичайної ціни. Якщо платник податку не визначає базу на рівні звичайної ціни або визначає з порушенням правил, передбачених підпунктом 14.1.71. пункту 14.1. статті 14 цього Кодексу, контролюючий орган самостійно визначає різницю між звичайною ціною та договірною (контрактною) вартістю операції, яка підлягає оподаткуванню, та визначає податкові зобов'язання платнику податку.

140¹.2. Для цілей податку на виведений капітал застосовуються наступні податкові (звітні) періоди: календарний квартал (для цілей пункту 140¹.6 цієї статті) та календарний рік (для цілей пункту 140¹.9 цієї статті). Податковий (звітний) період починається з першого календарного дня податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем податкового (звітного) періоду.

140¹.3. У разі коли особа береться на облік податковим органом як платник податку на виведений капітал всередині податкового (звітного) періоду, то перший податковий (звітний) період розпочинається з дати, на яку припадає початок такого обліку, та закінчується останнім календарним днем наступного податкового (звітного) періоду.

140¹.4. Якщо платник податку ліквідується (у тому числі до закінчення першого податкового (звітного) періоду), то останнім податковим (звітним) періодом вважається період, на який припадає дата такої ліквідації. Для цілей податку на виведений капітал перехід платника податку з загальної системи оподаткування до спрощеної системи оподаткування прирівнюється до ліквідації платника податку із здійсненням умовного повернення власнику корпоративних прав коштів та/або вартості майна та визначення бази оподаткування за правилами підпункту 136¹.1.2 пункту 136¹.1 статті 136 цього Кодексу.

140¹.5. Форма звітності з податку на виведений капітал встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику.

140¹.6. Платник податку подає податкову звітність в строки, встановлені цим Кодексом: для квартального податкового (звітного) періоду щодо об'єктів оподаткування, визначених підпунктами 134¹.1.1. та/або 134¹.1.2 статті 134¹ цього Кодексу; для подання звіту про контрольовані операції відповідно до пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу щодо об'єкта оподаткування, визначеного підпунктом і) підпункту 134.1.1.2 підпункту 134¹.1.1 пункту 134¹.1 статті 134¹ цього Кодексу з поданням податкової

звітності за податковий (звітний) період – рік. Податкові зобов'язання визначаються у податковій звітності, яка подається за наслідками податкового (звітного) кварталу, протягом якого відбулась одна з подій:

140¹.6.1. сплата коштів (в тому числі фінансової допомоги, яка не підлягає поверненню) та/або надання (передача ризиків, пов'язаних з правом власності, або результатів послуг) майна (в тому числі товарів, робіт, послуг);

140¹.6.2. сплив 12-місячний період з моменту перерахування неплатнику податку фінансової допомоги, яка підлягає поверненню (в тому числі за кредитами, позиками, наданими пов'язаній особі на строк більше ніж 12 місяців);

140¹.6.3. сплив 360-денний термін (або термін, визначений в індивідуальній ліцензії НБУ) з моменту перерахування коштів та/або передання майна закордон, якщо кошти або майно залишаються неповернутими. Якщо таке неповернення пов'язане з невиконанням нерезидентом своїх зобов'язань і платник податку звернувся до суду до закінчення спливу 360-денного строку (строку, визначеного в індивідуальній ліцензії НБУ), то податкові зобов'язання визначаються в період, протягом якого сплив тримісячний період з моменту набрання чинності рішенням суду. Якщо таке невиконання обумовлено форс-мажорними обставинами, то за наявності підтверджуючих документів компетентного органу відповідної держави на час дії таких обставин відлік 360-денного періоду (періоду, визначеного в ліцензії НБУ) призупиняється;

140¹.6.4. припинення трудових відносин платника податку з фізичною особою, яка отримала фінансову допомогу від платника податку відповідно до положень колективного договору або за рішенням вищого органу управління платника податку, а сума коштів, отримана як фінансова допомога, залишається неповернутою (повністю або частково);

140¹.6.5. настав термін подання річної фінансової звітності за наслідками звітного податкового року, якщо:

140¹.6.5.1. платник податку протягом попереднього календарного року сплачував суми боргових зобов'язань пов'язаній особі – нерезиденту, які підлягали оподаткуванню відповідно до підпункту а) підпункту 137¹.1.1 пункту 137¹.1 статті 137¹ цього Кодексу, якщо сума боргових зобов'язань від всіх пов'язаних осіб перевищує суму власного капіталу більше ніж у 3,5 разу (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більше ніж у 10 разів);

140¹.6.5.2. платник податку, який подає фінансову звітність вперше, з'ясовує, що сума сплаченого роялті протягом попереднього календарного року повністю або частково підлягає оподаткуванню;

140¹.6.6. проведена інвентаризація, за наслідками якої виявлено нестачу товарів, що відповідають критеріям, встановленим підпунктом д) підпункту 14.1.13 пункту 14.1. статті 14 цього Кодексу.

140¹.7. Сума податкових зобов'язань податкового (звітного) періоду, визначена відповідно до статті 136¹ та підпункту 137¹.1.4, 137¹.1.7, 137¹.1.11 пункту 137¹.1 статті 137¹ цього Кодексу, в межах її позитивного значення підлягає зменшенню на:

а) суму податку, сплаченого у попередніх періодах у зв'язку з наданням фінансової допомоги, у випадку її повернення або часткового повернення платнику податку. При частковому поверненні суми фінансової допомоги сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Ця сума може бути використана виключно для цілей будь-якого податкового (звітного) кварталу в межах двох податкових (звітних) років, починаючи з податкового (звітного) року, протягом якого платнику податку була повернута сума фінансової допомоги;

б) сплачену суму податку на майно (податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку, плати за землю). Ця сума може бути використана виключно для цілей будь-якого податкового (звітного) кварталу в межах двох податкових (звітних) років, починаючи з

податкового (звітнього) року, протягом якого був сплачений податок на майно;

в) суму податку, сплаченого у попередніх періодах згідно із підпунктом 137¹.1.7 пункту 137¹.1 статті 137¹ цього Кодексу у зв'язку з перерахуванням (переданням) коштів та/або вартості майна з метою вкладення в об'єкти інвестицій, які знаходяться за межами території України, у випадку повернення або часткового повернення таких коштів та/або майна (або коштів у сумі його вартості) платнику податку. При частковому поверненні суми таких коштів та/або майна (або коштів у сумі його вартості), сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Ця сума може бути використана без обмеження строком;

г) суму податку, сплаченого у попередніх періодах згідно із підпунктом 137¹.1.11 пункту 137¹.1 статті 137¹ цього Кодексу у зв'язку з перерахуванням (переданням) коштів та/або вартості майна товару, перерахованих (переданого) як внесок засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи – неплатника податку; як внесок у спільну діяльність особі – неплатнику податку; в довірче управління особі – неплатнику податку, у випадку повернення або часткового повернення таких коштів та/або майна (або коштів у сумі його вартості) платнику податку. При частковому поверненні суми таких коштів та/або майна (або коштів у сумі його вартості) сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Ця сума може бути використана без обмеження строком;

г) сума податків, сплачених закордоном у зв'язку з виплатою дивідендів на користь платника податку. Така сума підтверджується довідкою, виданою відповідним компетентним органом держави, резидент якої виплатив суму дивідендів. Така сума сплаченого податку враховується виключно для зменшення податкового зобов'язання, що виникає у зв'язку з виплатою дивідендів;

д) сума податку, сплачена у попередніх кварталах протягом податкового року, у зв'язку з здійсненням виплати, передбаченої підпунктом в) підпункту

134¹.1.1 пункту 134¹.1 статті 134¹ цього Кодексу, в частині, яка була розрахована з суми виплати, що була повернена платнику податку.

140¹.8. Залишок сум, не врахованих у зменшення податкових зобов'язань відповідно до пункту 140¹.7 цієї статті протягом встановленого ним строку, не переноситься у зменшення податкових зобов'язань наступних податкових (звітних) періодів.

140¹.9. Платник податку, який протягом попереднього календарного року сплачував суми боргових зобов'язань пов'язаній особі – нерезиденту, які підлягали оподаткуванню відповідно до підпункту “а” підпункту 137¹.1.1 пункту 137¹.1 статті 137¹ цього Кодексу, здійснює розрахунок перевищення суми боргових зобов'язань над сумою власного капіталу відповідно до підпункту “б” 137¹.1.1 пункту 137¹.1 статті 137¹ цього Кодексу. Якщо сукупна сума боргових зобов'язань від всіх пов'язаних осіб перевищує суму власного капіталу більше ніж у 3,5 разу (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більше ніж у 10 разів), платник податку здійснює перерахунок податкових зобов'язань з податку на виведений капітал. Такий перерахунок здійснюється шляхом застосування ставки, передбаченої підпунктом 139¹.1.3. пункту 139¹.1 статті 139¹ цього Кодексу, до бази оподаткування, яка підлягала оподаткуванню у зв'язку із здійсненням операцій протягом попереднього календарного року, за ставкою, передбаченою підпунктом 139¹.1.1. пункту 139¹.1 статті 139¹ цього Кодексу. Отримана сума податкових зобов'язань підлягає зменшенню на суму податку, сплачену за наслідками чотирьох кварталів попереднього календарного року за ставкою, передбаченою підпунктом 139¹.1.1. пункту 139¹.1 статті 139¹ цього Кодексу.

140¹.10. Платник податку – нерезидент (в тому числі постійне представництво) подає податкову звітність з цього податку за загальними правилами, передбаченими цією статтею.

140¹.11. Якщо операції, які є об'єктом оподаткування відповідно до статті 134¹ цього Кодексу, повністю або частково здійснюються платником

податку-інвестором, який уклав угоду про розподіл продукції, відповідно до Закону України “Про угоди про розподіл продукції”, з використанням в таких операціях компенсаційної продукції або коштів, отриманих у зв’язку з відчуженням компенсаційної продукції, то платник податку-інвестор повністю або частково не враховує такі операції під час визначення бази оподаткування податком на виведений капітал за відповідний звітний період. Порядок застосування цього пункту визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

140¹.12. Операції, які є об’єктом оподаткування, але не були оподатковані у зв’язку з їх неоформленням або оформленням у спосіб, що призводить до їх неоподаткування, підлягають оподаткуванню за наслідками податкового (звітного) кварталу, протягом якого рішення суду за позовом податкового органу про визнання угоди фіктивною або удаваною набрало законної сили за умов, що в такому рішенні суду визначено, яка саме операція була прихована і хто саме є бенефіціарним отримувачем прихованого від оподаткування майна. Контролюючий орган має право визначити податкові зобов’язання платнику податку щодо такої неоподаткованої операції виключно на підставі рішення суду, якщо платник податку самостійно не відобразив такі зобов’язання в податковій звітності за податковий (звітний) квартал, протягом якого судове рішення набрало законної сили.

140¹.13. Під час перерахування коштів платником податку іншому платнику податку в платіжних документах зазначається код платника податку – отримувача коштів. Якщо отримувач коштів є платником податку, то відсутність коду платника податку або зазначення неправильного коду в платіжних документах не призводить до виникнення податкових зобов’язань, але може бути підставою для направлення запиту контролюючим органом платнику податку. Під час здійснення операцій з неплатниками податку, які є об’єктом оподаткування, в платіжних документах вказується код операції.

Порядок зазначення коду платника податку, коду операції в платіжних документах, порядок надання інформації контролюючому органу про кошти, перераховані платником податку неплатникам податку з групуванням за кодами операцій, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, та Національним банком України. Інформація надається контролюючому органу щоквартально до 20 числа місяця, що настає за податковим (звітним) кварталом, без ідентифікації осіб – неплатників податку, на користь яких був здійснений переказ коштів. Якщо сума задекларованих операцій за наслідками податкового (звітного) кварталу не збігається із сумами, зазначеними в інформації, отриманій контролюючим органом, зменшеними на суми, відображені в інформації, поданій до контролюючого органу платником податку, в тому числі як податковим агентом, так і в інших випадках, то контролюючий орган має право надіслати запит платнику податку для отримання пояснення такої розбіжності.

140¹.14. Платник податку в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, направляє контролюючому органу інформацію щодо фізичної особи – резидента, який не розрахувався з платником податку, якщо щодо такої заборгованості було прийняте рішення про її прощення.

140¹.15. Якщо платнику податку повністю або частково повернуті кошти або товари, раніше надані платником за наслідками операції, за якою платник податків визначив суму податкових зобов'язань та сплатив відповідну суму до бюджету, або рішення суду про визнання угоди фіктивною чи удаваною скасоване, то сплачена сума податку у відповідній сумі вважається надмірно сплаченою сумою грошових зобов'язань та підлягає поверненню платнику податку відповідно до статті 43 цього Кодексу або за вибором платника податків може враховуватися для зменшення податкового зобов'язання з податку на виведений капітал за поточний чи майбутні звітні періоди.

Стаття 141. Правила оподаткування платників податків – нерезидентів

141¹.1. Платник податку – нерезидент (в тому числі постійне представництво) оподатковується за правилами, встановленими цим Кодексом для платників податку – резидентів, з урахуванням такого:

141¹.1.1. з метою оподаткування податком на виведений капітал створення постійного представництва нерезидента (в тому числі створеного до 01.01.2018) прирівнюється до придбання нерезидентом корпоративних прав платника податку, а ліквідація постійного представництва нерезидента прирівнюється до ліквідації платника податку. Операції, які здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом, прирівнюються до операцій, які здійснюються між платником та неплатником;

141¹.1.2. нерезидент, який реєструється платником податку – нерезидентом (в тому числі постійне представництво) у зв'язку із здійсненням операцій на території України, здійснює розрахунки за такими операціями виключно через відкриті банківські рахунки в Україні. Перерахування коштів між рахунками нерезидента, відкритими в Україні (в тому числі рахунками постійного представництва), та рахунками, відкритими не в Україні, прирівнюється до операцій між платником податку на виведений капітал та неплатником;

141¹.1.3. перерахування нерезидентом коштів на рахунок, відкритий в Україні, з рахунку, відкритого не в Україні, прирівнюється до придбання нерезидентом корпоративних прав платника податку (за винятком сум, перерахованих нерезидентом як компенсація вартості товарів/робіт/послуг, поставлених/виконаних/наданих постійним представництвом такого нерезидента на користь третіх осіб; на користь такого нерезидента в рамках будь-якого договору, що виконувався чи виконується нерезидентом з третіми особами, у виконанні якого брало чи бере участь постійне представництво такого нерезидента);

141¹.1.4. перерахування коштів з рахунку, відкритого нерезидентом в Україні (за винятком перерахування коштів на інші рахунки, відкриті

нерезидентом в Україні, в тому числі постійним представництвом), на рахунки, відкриті нерезидентом не в Україні, прирівнюється до повернення (виплати) внесків власнику корпоративних прав із застосуванням правил оподаткування, передбачених статтями 134¹ та 136¹ цього Кодексу.

141¹.2. У випадках, передбачених цим пунктом, нерезидент здійснює свою діяльність на території України виключно після реєстрації платником податку на виведений капітал (в тому числі створеного на території України постійного представництва). Такими випадками є:

141¹.2.1. здавання в оренду (лізинг) майна, розташованого на території України;

141¹.2.2. продаж нерухомого майна, розташованого на території України;

141¹.2.3. провадження діяльності, яка призводить до створення будівельного майданчика, будівельного, складального або монтажного об'єкта, чи пов'язаної з ними наглядової діяльності, якщо тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю, перевищує шість місяців (якщо відповідно до договору початковий строк не перевищував шість місяців, але фактично або після внесення змін в договір став перевищувати шість місяців, то до бази оподаткування включаються в тому числі суми, отримані нерезидентом протягом перших шести місяців);

141¹.2.4. надання брокерських, комісійних або агентських послуг на користь резидентів, за виключенням здійснення операцій купівлі (продажу) товарів (робіт, послуг) за межами України у нерезидентів (нерезидентам);

141¹.2.5. здійснення операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів, деривативів або корпоративних прав, емітованих (випущених) юридичною особою, створеною за законодавством України;

141¹.2.6. отримання майна від резидентів, (в тому числі цілісних майнових комплексів), в межах спільної діяльності або переданих в довірче управління;

141¹.2.7. укладання угоди про розподіл продукції.

141¹.3. Вимоги пункту 141¹.2 цієї статті не застосовуються, якщо нерезидент здійснює свою діяльність через резидента – платника податку, який здійснює діяльність за рахунок та за дорученням нерезидента. Вимоги підпункту 141¹.2.5 цього пункту не застосовуються у випадку здійснення нерезидентом операцій: з державними цінними паперами; облігаціями місцевих позик; борговими цінними паперами, виконання зобов'язань за якими забезпечено державними або місцевими гарантіями; які продані або розміщені нерезидентам за межами території України через уповноважених агентів – нерезидентів. Реєстрація нерезидента (в тому числі постійного представництва) платником податку на додану вартість призводить до обов'язкової реєстрації такого нерезидента (постійного представництва) платником податку на виведений капітал незалежно від видів діяльності, які він здійснює на території України.

141¹.4. Для цілей застосування міжнародного договору про уникнення подвійного оподаткування податок на виведений капітал є подібним до податку на прибуток.

141¹.5. Якщо відповідно до міжнародного договору нерезидент, який здійснював діяльність на території України, зареєстрований як платник податку-нерезидент, не підлягає оподаткуванню в Україні або підлягає оподаткуванню за іншою ставкою, то застосування міжнародного договору здійснюється шляхом повернення надмірно сплачених податків в Україні. Для цілей повернення сплаченого податку нерезидент подає декларацію за правилами, встановленими для резидентів, та подає заяву про повернення сум надмірно сплачених податків. Порядок повернення надмірно сплаченого податку нерезиденту встановлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику.

15. У пункті 165.1 статті 165:

1) підпункт 165.1.18 доповнити абзацом такого змісту:

“дивіденди, які нараховуються (сплачуються) на користь платника податку платником податку на виведений капітал, за умови, що така сума дивідендів збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал”;

2) підпункт 165.1.31 доповнити словами “сума фінансової допомоги, що отримана від платника податку на виведений капітал, за умови, що така сума фінансової допомоги збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал”;

3) доповнити підпунктом 165.1.60 такого змісту:

“165.1.60. інші доходи, які прямо не зазначені у попередніх положеннях цієї статті, що отримані від платника податку на виведений капітал за рахунок суми коштів (вартості товарів, робіт, послуг), яка збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал;”;

16. У статті 167:

1) у пункті 167.5 статті 167:

а) підпункт 167.5.1. викласти в такій редакції:

“18 відсотків – для пасивних доходів, за винятком дивідендів”;

б) підпункт 167.5.2. викласти в такій редакції:

“9 відсотків – для дивідендів, за винятком дивідендів, що виплачуються платником податку на виведений капітал (за умови, що така сума дивідендів збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал), які не підлягають оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб”;

в) підпункт 167.5.4 пункту 167.5 статті 167 виключити;

17. У пункті 170.5 статті 170:

1) у підпункті 170.5.1. після слів “цього Кодексу” доповнити словами “якщо сума дивідендів не виплачувалась в грошовій або натуральній формі”;

2) підпункт 170.5.2 викласти в такій редакції:

“170.5.2. Будь-який резидент, який нараховує дивіденди, включаючи суб'єкта спрощеної системи оподаткування, є податковим агентом під час нарахування дивідендів”;

3) підпункт 170.5.3 виключити;

18. У пункті 197.6 статті 197 слова “що належать до складу витрат згідно з правилами оподаткування податком на прибуток підприємств” виключити.

19. Підпункт 1) пункту 297.1. статті 297 викласти в такій редакції:

“1) податку на виведений капітал, за винятком випадків здійснення операцій з нерезидентом – неплатником податку на виведений капітал, які є об’єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до пункту 134¹.1 статті 134 цього Кодексу.”;

20. Підпункт 2) пункту 292.11. статті 292 викласти в такій редакції:

“суми фінансової допомоги, наданої платником податку на виведений капітал, або наданої неплатником податку на виведений капітал на поворотній основі, отриманої та поверненої протягом 12 календарних місяців з дня її отримання, та суми кредитів;”;

21. У статті 335:

1) у підпункті “б” пункту 335.2 слова “прибуток підприємств” замінити словами “виведений капітал”;

2) пункт 335.4 виключити;

22. Статтю 336 виключити;

23. У другому реченні абзацу першого пункту 339.1 статті 339 слова “та розрахунку податку на прибуток” виключити;

24. У розділі XX “Перехідні положення”:

1) у підрозділі 4:

абзац перший пункту 1 доповнити такими реченнями:

“Починаючи з 1 січня 2018 року до 31 грудня 2020 року розділ III цього Кодексу застосовується:

банками за їх рішенням. Банк, який вирішив продовжувати сплачувати податок на прибуток, повідомляє про своє рішення контролюючий орган до 31 грудня 2017 року;

банками, які не повідомили контролюючий орган про продовження використання розділу III цього Кодексу, а також іншими платниками податку

на прибуток для цілей: подання декларації за відповідний податковий (звітний) період 2017 року; подання уточнюючих розрахунків до декларацій за попередні податкові (звітні) періоди; утримання податку з доходу нерезидента у зв'язку з виплатою нерезиденту дивідендів за періоди до 31 грудня 2017 року. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, має забезпечити можливість платників податку подавати уточнюючі розрахунки до 31 грудня 2021 року.”;

у пункті 41 цифри “2025” замінити цифрами “2018”;

у пункті 44 цифри “2021” замінити цифрами “2017”;

у пункті 47 цифри “2018” замінити цифрами “2017”.

2) доповнити підрозділом 4¹ такого змісту:

“1. Починаючи з 1 січня 2018 року суми переплат з податку на прибуток підприємств можуть бути використані платниками податків в рахунок зменшення грошових зобов'язань з податку на виведений капітал та/або підлягають поверненню платнику податку в порядку, встановленому статтею 43 цього Кодексу. Суми переплат, що виникли у зв'язку зі сплатою авансових внесків під час виплати дивідендів відповідно до статті 57¹ цього Кодексу, враховуються виключно у зменшення податкових зобов'язань з податку на виведений капітал, що виникають у зв'язку зі здійсненням операцій, передбачених підпунктом 134¹.1.1 пункту 134¹.1 статті 134¹ розділу III¹ цього Кодексу.

Для цілей цього пункту під переплатами з податку на прибуток розуміється сума перевищення фактично сплачених (що підтверджується платіжними документами) протягом податкового (звітного) періоду платежів з податку на прибуток (включаючи всі види авансових внесків, надмірно або помилково сплачені суми, в тому числі такі, що сплачені за місцезнаходженням філій) над сумою нарахованого податку (що підтверджується декларацією з податку на прибуток за відповідний податковий (звітний) період) за будь-який період до 1 січня 2018 року. Суми

грошових зобов'язань, сплачених за податковим повідомленням-рішенням, не враховуються для цілей визначення суми переплати з податку на прибуток підприємств, за винятком сум грошових зобов'язань, сплачених за податковим повідомленням-рішенням, яке було скасоване в адміністративному або судовому порядку.

2. Сума дивідендів та/або нерозподілена сума прибутку від спільної діяльності, що виплачується за податкові (звітні) періоди 2013, 2014, 2015, 2016, 2017 роки:

а) що не перевищує загальну суму позитивних значень об'єктів оподаткування, задекларованих в податкових деклараціях за 2013, 2014, 2015, 2016, 2017 роки, не є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал;

б) що перевищує, разом з вже сплаченими дивідендами за п'ять років, загальну суму позитивних значень об'єктів оподаткування, задекларованих в податкових деклараціях за такі роки, підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал.

3. У разі порушення напрямів цільового використання, порядку використання вивільнених коштів платником податку, зазначеного в пункті 41 підрозділу 4 цього розділу, сума таких коштів для цілей податку на виведений капітал прирівнюється до операції з виплати дивідендів з оподаткуванням за правилами розділу III¹ цього Кодексу, починаючи з першого числа місяця, в якому вчинено таке порушення. Штрафні санкції та пеня визначаються відповідно до цього Кодексу.”.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2018 року, за винятком підпункту 1 пункту 24, який набирає чинності з дня, наступного за днем його оприлюднення.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.